

Književnost.

Letna šolska poročila. 1. Poročilo o javnih in privatnih ljudskih šolah deželnega stolnega mesta Ljubljane ob konci šolskega leta 1889/90. Na svetlo dal e. kr. mestni šolski svet ljubljanski. Uredil prof. Levec, e. kr. okrajni šolski nadzornik. Založil e. kr. mestni šolski svet ljubljanski. Tiskal R. Milic. To obširno poročilo (123 strani) je prvo, ki obsega vse ljudsko šolstvo ljubljansko. Ze iz površnega pregleda spoznamo, da je poročilo uredil izkušen strokovnjak, kakor je g. prof. Fr. Levec. Uradno poslovanje je g. profesorja kot e. kr. okrajnega šolskega nadzornika prepračalo, da so javni zastopi, oblastva in posamezniki, ki imajo kaj opraviti z ljudskim šolstvom ljubljanskim, o notranji uredbi šolstva slabo poučeni. To je bil povod, da je pri e. kr. mestnem šolskem svetu izposloval in z mnogim trudom priredil izdavo skupnega poročila. To poročilo obseza: A. C. kr. mestni šolski svet. B. Razprave: 1. Erjavce in njegov pomen za narodno odgojo, spisal Ivan Belč. Ta razprava je v takem poročilu prav na svojem mestu. V lepem, priprostem jeziku pisana se kaj prijetno čita in podaje čitatelju po svoji mikavni vsebini pristno sliko Erjavčevega značaja in njegovega neprecenljivega delovanja kot prirodopisnega pisatelja. 2. Vzgojni pomen deškega ročnega dela na ljudski šoli v mestih, spisal Andrej Žumer. To je kratek posnetek konferenčne razprave z ozirom na ljubljanske razmere, iz katerega je omenimo nasvet, naj bi se za priredbo in izdrževanje šolskih delarn v Ljubljani osnovalo posebno društvo. 3. Zgodovina in statistični pregled ljubljanskih ljudskih šol, sestavil Evgen Lah. Ta obširna, 26 str. obsezajoča in izvrstno prirejena razprava nam podaje zgodovinske črtice o ljublj. šolah, katerih sta 2 državni, 6 je mestnih in 9 privatnih s pravico javnosti. Najstarejša je nunska šola (notranja in vnanja), ki obstoji že od l. 1703. Potem sledé šole in sicer: e. kr. deška vадnica (1773), evangeljska šola (1855), prva mestna deška šola (1855), Waldherrjev zavod (1856), Rehnov zavod (1856), Huthov zavod (1867), druga mestna deška šola (1870), e. kr. dekliška vадnica (1872), ljudska šola na Barji (1874), dekliška šola pri sv. Jakopu (1875), šola v Lichten-thurnovem sirotišči (1878), šola v Marijanišči (1880),

mestna nemška deška šola (1885), mestna nemška dekliška šola (1885), deška šola nemškega šolskega društva (1885). Poleg teh šol je še 7 otroških vrtcev. — Potem so statistični pregledi A. o javnih, B. o privatnih šolah iz minolega šolskega leta in sicer: a) število otrok, b) starost, c) vera, d) občevalni jezik, e) stanovanje, f) obiskovanje, g) napredek, h) ukovina. Na vseh ljudskih šolah je bilo na konci leta 1889/90 3517 otrok, po veri 3471 otrok (98.69%) rimsko-katoliške vere in le 46 (1.31%) druge vere. Le slovenski govori 2011 (= 57.18%), le nemški 238 (= 6.77%), slovenski in nemški 1142 (= 32.47%), drugi jezik ali več skupaj pa 126 otrok (= 3.58%). Šola je obiskovalo prav pridno 81%, pridno 13%, manj pridno 4%, zanikarno 2%. Za višji razred je bilo sposobnih 80%, nesposobnih 18%, neizprašanih 2%.

Učni jezik je bil preteklo leto na 7 šolah slovenski, na 2 slovenski in nemški in na 8 šolah nemški. Učnih močij je bilo na javnih šolah 30 moških in 19 ženskih, skupaj 57. Na privatnih šolah je poučevalo 27 učiteljev in 53 učiteljic, skupaj 80 močij; v otroških vrtcih pa 11 otroških vrtničaric, katerim je pomagalo 14 hospitantinj. — C. V tretjem delu so šolska poročila posameznih ljudskih šol in sicer: 1. poročilo I. mestne deške ljudske šole; 2. poročilo II. mestne deške ljudske šole; 3. poročilo mestne dekliške šole pri sv. Jakopu; 4. Jahresbericht der städtischen deutschen Knaben-Volksschule; 5. Jahresbericht der städtischen deutschen Mädchen-Volksschule; 5. poročilo ljudske šole na Barji. Ta poročila so vsa po jednem načrtu sestavljena po teh-le točkah: A. Učiteljsko osebje; B. Statistični pregled otrok; C. Učne knjige; Č. Knjižnica; D. Učila; E. Letopis; F. Imenik učencev. V teh imenikih nam posebno ugaja, da so otroci vsakega razreda razvršeni po alfabetu in so le odličnjaki z debelim tiskom označeni. Tako naj bi se prirejela vsa šolska poročila. — Vsega priznanja vredno je, da je g. nadzornik Levec priredil tako lepo poročilo, ki nam kaže jasno sliko ljubljanskega ljudskega šolstva — in da se je e. kr. mestni šolski svet žrtvoval za pokritje stroškov. — Pri tej priliki opozarjamo, da ima mestni šolski svet še nekaj iztisov. Ako bi se kdo za to stvar bolj zanimal, naj se obrne do mestnega šolskega sveta.

Naši dopisi.

S Trate. (Napredek šolstva v górenji naši dolini. —) Pred meseci sem tožil v „Učiteljskem Tovarišju“, kako žalostne so razmere gledé šolstva deloma v tratarski, posebno pa v osliški občini. V tratarski občini je bila dosedaj lučinska fara, v koji je okolo 90 za šolo godnih otrok brez šole. Osliška občina s tremi farami, broječa nad 3000 ljudi, pa ni

imela nijedne šole. Pač žalostno je to! Sto in sto otrok odraste brez šolske odgoje; kaj čuda, če ostanejo nekako neotesani, — da ne rabim družega izraza.

Naš obče priljubljeni in za šolski napredek vneti okrajni glavar, gospod dr. Gsettenhofer se je odločil odpraviti te nedostatnosti. Prišel je se gori med

naše hribe in se na lici mesta poučil o razmerah. Kdor je lazil kdaj po naših Oslisah, Leskovici in Lučinah, pritrđi mi, da ta pot ni baš prijetna.

Bila mi je čast spremljati blagorodnega gospoda. Zbrani občani so soglasno pritrjevali gospodu glavarju, da so res potrebni šole. Nasprotnika ni bilo ni tod, ni tam. Spisal se je povsod zapisnik, katerega so vsi pričujoči podpisali ali bolje rečeno podkrižali, ker pisati skoro nihče ne zna.

V Lučinah je bil g. glavar že konec meseca rožnika. Razmere so take-le: Fara raztresena, godnih otrok preko 90, od katerih bo zaradi dalje šole redno obiskovati mogla le polovica; šolska soba v farovži, poučeval bo začasno č. g. župnik Dolinar.

Pričetkom velikega srpana je pohodil g. glavar obe Oslici in Leskovo. V Novi Oslici je v mežnji nekaka šolska soba, v kateri se je do sedaj poučeval krščanski nauk, prostorna za 40 otrok. Godnih otrok je okolo 80. Fara je tudi tako raztresena po brdih in gričih, da bode zaradi dalje jedva polovica otrok pohajala redno v šolo. Poučeval bode začasno č. g. župnik Justin.

Stara Oslica je obširnejša. Cerkev s farovžem in mežnjo stoji sama visoko na hribu, pol ure hodā z ravnega. Spodaj ob cesti je precej velika vas Trebija. V njeni bližini pa vasi Fuzina, Kladje in Podgora. V Trebiji se bode stavilo šolsko poslopje. Ker pa ljudstvo ni premožno in bi v naglici ne zmoglo stroškov nove stavbe, se bode vzela za nekaj let pripravna soba v najem, in se porabila za učno sobo. V 4—5 letih pa se — po zapisniku — sezida novo šolsko poslopje v isti vasi ob cesti. Šola bode ekskurendna in se bode oskrbovala s Trate. Godnih otrok je preko 150, redno obiskujočih bode kakih 70—80. Nad uro oddaljenih postava seveda vezati ne more, a upati je, da bodo tudi ti o lepem vremenu prisotni.

V Leskovici so razmere za redno šolo precej ugodne. Otrok je okolo 50 in bodo mogli večinoma redno obiskovati šolo, katero bo začasno oskrboval č. g. župnik Vaksel. Učna soba v farovži je svetla in prostorna za 40 otrok.

Tako se bodo torej v gorenji poljanski dolini ustanovile štiri nove šole. Gotovo da bode začetek težak, posebno v najboljše Stari Oslici, a led je prebit in upajmo, da kmalu prijadramo v plavno vodo. Poleg tega je blagorodni gospod obljubil skrbeti, da se na tratarski dvorazrednici vpelje šolska delarna.

Dal Bog, da se tudi višja šolska oblast poprime, prej ko prej oživiti novoustanovljenke, ker: ura izgubljena ne pride nobena! **Fr. Rant — Trata.**

Iz novomeskega okraja. (Konferencija — dalje.)

Gosp. nadzornik nadaljuje o spisovanji uradnih knjig ter med drugim pristavlja, da naj se šolska matica natanko in po predpisih napravlja. V matico naj se zabeleži tudi, kdo je dobil izpustnico, ker „duplikat“ mora biti kolekovan.

Nadaljevaje svoje poročilo govori g. predsednik o uspehih, katere je opazil pri pouku. Tu pravi, da smo še daleč oddaljeni od našega cilja, nikjer nismo še do pravega cilja prišli. Da pa uspehi niso taki, kakoršni bi imeli biti, temu niso učitelji sami krivi. Kar je bilo treba posameznikom povedati, to je storil g. nadzornik pri nadzorovanji. Gg. učitelji in gđ. učiteljice so sicer storili vsak po svoji moči, kar so storiti mogli. Na pouk pa mnogo upliva slabo obiskovanje, to pa posebno, ker so šolski okoliši tako veliki, ker še mnogo šol manjka.

Kar se tiče nazornega nauka, se ni mnogo izpremenilo, neke je dobro poučevanje, neke je zopet ostalo, kakor je bilo. Pri nazornem nauku in sploh pri vsakem nauku naj učitelj, kakor otrok pravilno govori, ker to je pripomoček in sicer podlaga spisja. — Branje je bilo dobro, le na ločila naj se bolj pazi. — Uspehi v slovnici so bili različni. — Spisje se premano vadi, in kar učenec spisnih nalog napravi, naj jih učitelj vestno popravlja, da bodo šolarji veselje dobili do tega predmeta. Ako učitelj zvezke ne pregleduje in ne popravlja, potem se tudi učenec ne zmeni, je li prav pisal ali ne, samo da je naredil in zadovoljen je. Tako se učenec vadi v površnosti in lenobi. Tudi piše naj se lepo in snažno ter tako, da se lahko čita. Spisje naj ni samo prepisovanje, temveč se imajo pisati tudi kaki navadni spisi. — Računstvo na pamet naj učitelji bolj gojē. — Tudi realije, zgodovina in zemljepisje naj se bolj goji. Nekoliko je bilo povsod, a premano. — Lepopisje naj se uči genetično. — O telovadbi ni dosti govora, ker tudi telovadišče ni. — V risanju se vidi malo, a to mora zadostovati, ker se moramo na glavne točke — branje, pisanje in računjenje — bolj ozirati.

Kar se tiče knjig, pravi g. nadzornik, da je našel preveliko razliko in isto tako med zvezki. Kar se tiče zvezkov naj se gg. vodje s trgovcem pogovore, da bo imel le jednovrstne in dobre zvezke. — Po tem obširnem poročilu vpraša g. predsednik, ali ima kateri gospodov kako vpažko. Tu se oglasi g. Judnič iz Črmošnjic ter meni, naj bi otroci, ako niso šoli zadostili, če tudi so 12 let stari, izpustnice ne dobili. G. Kmet iz Sv. Lovrenca vpraša, kaj se stori z onimi šolarji, ki so 12 let stari, ter za šolski pouk zadostujejo, a sv. obhajila niso dostali ter potem v šoli, ko prihajajo zaradi krščanskega nauka, le nadlego delajo? G. predsednik pravi, da tu naj se dela le, kar zakon zahteva. — Ker imamo nekatere nemške šole v okrajih, g. nadzornik onim gg. učiteljem v nemščini o stanji njihovih šol poroča.

Pri tretji točki je g. J. Perko slovensko predaval in pri dobro sestavljenem poročilu s podobami na tabli praktično kazal, g. Schober pa je ostal le bolj pri teoretični stvari in v nemščini čital. Nekateri gg. tovariši so tu male opazke pristavili, a ker posebnih ni bilo, vzame g. nadzornik poročili in dodatke na znanje in zahvali poročevalca.

Po prestopu k 4. točki vpraša g. nadzornik, ali naj tu gg. poročevalce srečka odloči, ali pa se mogoče kateri gospodov sam oglasi. Ker je bil za vsak okraj jeden pripravljen, so brali pisana poročila: g. Potokar za novomeški, g. Grčar za trebanjski in g. Šmorancer za žužemberski sodnijski okraj. Vsi gg. poročevalci so jako dobro izvršena poročila prečitali v splošno zadovoljnost. Tu naj omenim, da so se gg. tovariši žužemberskega okraja zbrali neki dan pred konferencijo v Žužemberku k posvetovanju, kako naj bi rešili to nalogo ter je tako vsak svoje mnenje povedal, in iz vsega tega so napravili poročilo, koje je g. Šmorancer čital. Pri tej točki oglasi se še mnogo gg. kolegov, da dostavi vsak svoje mnenje. Naj omenim, da je bilo med drugim tudi to vprašanje: Ali sme g. katehet začeti poučevati šele po „Vseh svetih“, kar se po nekod godi in ovira, da učenci od začetka ne dohajajo redno v šolo in še drugo: Ali sme ravnosti učence jedno uro pred ukom v cerkvi ali šoli poučevati, da pridejo vsi utrujeni k pouku in zaradi preobloženja izostajajo? — G. nadzornik odgovarja na te vprašanja, da so v načrtu kakor drugimi predmetom tako tudi verouku natančno določene ure, in teh se morajo gg. veroučitelji držati, tudi ne smejo postavno ne preje ne kasneje, ko ob začetku šolskega leta pouk pričeti.

Na to se g. nadzornik gg. poročevalcem, kakor onim, ki so poročila popolnili, zahvali ter pravi, da ga jako veseli, da se je učiteljstvo za to važno točko toliko zanimalo.

Iz poročila knjižničnega odbora naj omenim, kar nam predsednik g. o. Florentin naznani, namreč da je imela knjižnica dohodkov 120 gl. 25 kr. in stroškov 100 gl. 74 kr. V blagajni ostane torej 19 gl. 51 kr. Vseh knjig je 536 v 692 zvezkih in sicer je 267 slovenskih in 269 nemških. Letos je torej 28 novih knjig.

Pregledovalcema računov se volita gg. Kalinger in Potokar. — G. Potokar predlaga, da naj bi se za učiteljsko knjižnico kupila tudi kaka zabavna dela ter nasvetuje za letos cela dela „Julius Verne-a“, dalje Stanley „Im dunkelsten Afrika“ in Faulmann „Kulturgeschichte des Menschen“, in g. V. Zavrl nasvetuje, naj bi se „Slovanstvo ve svych zpěvech“ dopolnilo, ker imamo le slovenske pesmi le izdaje. Po glasovanju je bilo vse z večino vzprejeto. Knjižnični odbor je ostal stari in po nasvetu g. Judniča tudi stalni odbor, le s to spremembo, da je g. F. Kalinger, nadučitelj topliški, kot peti ud bil izvoljen.

Samostalna predloga, katera je pravočasno g. V. Zavrl iz Stopič g. nadzorniku poslal, sta bila 1. „Da bi zborovanje ne bilo vsako leto le v Rudolfovem, temveč naj bi se drugo leto kam drugam prestavilo“ in 2. „Naj bi se velike počitnice preložile na mesec veliki srpan in prvo polovico kimovca“. Poročevalce je utemeljeval oba predloga ter prošil pri prvem

stalni odbor, pri drugem pa sl. c. kr. okrajni šolski svet v izvršitev teh od večine vzprejetih predlogov.

Končno govori g. nadzornik o g. J. Samoleju, c. kr. deželnem šolskem nadzorniku, ki je stopil v pokoj in o njegovem zasluženem odklikovanju ter o g. J. Šumanu, ravnatelju ljubljanske višje gimnazije, ki je postal c. kr. deželni šolski nadzornik, izražujoč željo, naj bi denašnja skupščina oba gospoda brzojavnim putem pozdravila in jima častitala, kar se z naidušenostjo vzprejme.

Naposled spominja se g. predsednik presvetle cesarske hiše ter veselega dogodka v Najvišji cesarski obitelji in konča s trikratnim „živioklicem“ na presvetlega cesarja.

G. Fr. Koncilija zahvali g. predsednika za izborno vodstvo in vedežno zaščitstvo učiteljstvu ter taktno postopanje pri nadzorovanju. G. nadzornik ga zahvali za tako laskave besede.

Naj še opomnim končno, da smo izgubili iz svoje srede občepriljubljenega c. kr. okr. šolskega nadzornika blag. g. And. Senekoviča, ravnatelja novomeške gimnazije, ker ga je presvetli cesar imenoval ravnateljem c. kr. višje gimnazije v Ljubljani, kamor je odšel. Ker bo tam posel težavnejši in obilnejši, bo tudi, kakor sem čul, posel nadzorstva težko še zana-prej obdržal. Mi si drznemo blag. g. ravnatelju iz srca častitati na njegovem zasluženem imenovanju, a obžalujemo pač, ako se zadnje mnenje uresniči, ker bomo z njim izgubili vrlega voditelja naših šol, izvrstnega zaščitnika nas učiteljev, taktnega, premarljivega in nam čez vse priljubljenega nadzornika.

— 1.

Iz Šent-Jernej. Danes, ko praznuje Avstrija god svojega presvetlega vladarja Franciška Josipa I., pošljem Ti, dragi „Učiteljski Tovariš“, nekaj vstic iz našega kraja. Ako druge šole praznujejo današnji dan, gotovo praznuje tudi naša šola, ker se je letos v prvič z dnem 1. vinotoka pričela šola v celem krškem okraju. Drugo leto bomo pa 14 dni preje začeli, da tako dohitimo šole v mestih, ako ravno imamo mi na deželi le po 6 tednov počitnic, namesto dveh mesecev.

Šolska mladina se je zbrala v šolskem poslopju, šla potem v cerkev, kjer je sv. mašo bral g. katehet Anton Šmid in še tisti dan odpotoval na njegovo novo službo kot kapelan v Leskovec. Po sveti maši se je otrokom vsem skupaj ob kratkem pojasnil pomen tega za Avstrijo veselega dne, ter se otrokom priporočilo naj vedno molijo za dobrega očeta Franciška Josipa I. Da je zopet obilo otrok, kateri bi imeli šolo obiskovati, pa ni prostora za nje, je le preočividno. Da se bo tudi tukaj šolstvo v pravi tir magnilo, zato skrbé naši višji gospodje. Ljudstvo bi pa le rado, da bi otroci dolgo šole ne obiskovali, pa vendar dovolj znali ali o čudo, slišal sem še celo, da se nekateri močno poganjajo zato, da bi „Schulverein“ jim šole zidal. Letos je pa vendar sl. deželni odbor ukazal po 11%

pobirati naklade za zidanje nove šole, kakor tudi prav modro srenji nasvetoval, da naj si izposodi pri kateri posojilnici denarja, ki bi ga v več letih nazaj plačali. Tudi jaz sem srenjanom že to nasvetoval, pa bil je le bob ob steno. Zdaj pa dobro poprijemljejo, upam da se bo čez več let že šola zidala. — Videl sem letošnje počitnice nekatere prav lepo stavljene ali zidane šolske hiše. Ko sem lansko leto peljal deklice v Ljubljano k preizkušnjam za vzprejem v učiteljsiše, bilo jih je tako ogromno število, da so jih morali čez polovico odstraniti. Mojih niso vzeli nobene. Da sem bil nejevoljen, je umevno. Letos pa, ko jih v Ljubljani ne vzprejemajo, sem se pa le naprej peljal s hčerko do Nabrežine. Z griča, kjer stoji lep stolp v spomin presvetlemu cesarju Ferdinandu, od koder so mu v prvič pokazali Trst in morje, bil je krasen razgled na morje. Videli smo ribiče, kako love na „Jadranskem morji“ ribe, potem gradič cesarski „Miramare“ in tudi Trst. Ravno sedem je bila ura zjutraj. Slišalo se je zvonjenje. Kako smo bili vsi veseli prekrasnega razgleda! Vidi se proti Benetkam. Lepo se vidi Soča, ki od Gorice priteče in se v Jadransko morje izteka. Mislil sem si, naj bi vsakemu učitelju toliko plače izboljšali, da bi mogel potovati, ter tako lože otroke doma učil v zemljepisji, ko bi sam vse bližnje dežele obhodil. — Pa upamo, da bode naš narodni deželni zbor letos vendar plače tako uredil da bode vsaj nekaterim učiteljem plača nekoliko izboljšana. Bog daj srečo!

Ko se prekrasne okolice nagledamo, vrnemo se na kolodvor v Nabrežino. Kinalo pripiha vlak iz Trsta in nas potegne v Monfalcone ali Tržič. Tam je že lepo videti drevje v vrsti nasajeno in vinske trte vmes, lepa poslopja in dobro obdelane njive. — Tako je videti skozi do zelo prijaznega mesta Gorice. Tukaj sem izročil in dal vpisati svojo hčerko v učiteljsiše. Vpisalo se je v slovenski oddelek 19, v italijanski pa 66 učenk. Preizkušnje za vzprejem so trajale kakor drugod dolgo in so bile zelo stroge. Padlo jih je neki Italijank 22, Slovenk pa 4. Tam sem dobil visoko častitega gospoda Andreja Marušič-a,

c. kr. profesorja višje gimnazije in častnega kanonika v Gorici, kateri mi je v ponedeljek blage volje razkazoval znamenitosti v Gorici. Bil sem v knez nadškofovi palači; videl sem semenišče, biblioteko ranjega knez nadškofa Golmajerja, lepo cerkev, v kateri že omenjeni gospod čez 32 let božjo besedo razlaga. Pokazal mi je gospod korar tudi čitalnico. Proti večeru smo šli v zavod za gluhoneme. Kako je tukaj vse lepo urejeno! Naj ga nobeden g. tovarišev ne zanudi ogledati, kadar pride v Gorico. Pogostil je nas preprijazni g. direktor in vodja zavoda, s prelahitno črno kaplico in dobrim sadjem.

Drugi dan, ko so deklice imele izpite, sem se jaz prav zgodaj napotil na „Sveto goro“. Kako je tam zopet vse lepo, vsakemu gg. tovarišev nasvetujem, da sam tje gre in vse pregleda ter si izprosi potrebne dušne in telesne moči. Ko sem vse opravil in so mi prijazni gospodje vso okolico razkazali, odrinil sem počasi navzdol proti Solkani in Gorici. Popoldne sem si se ogledal Kostanjevico, obiskal g. direktorja, kateri mi je dal pokazati grobnico pod cerkvijo, kjer počivajo kralji in velikaši. Šest rakev je videti, tudi Chambort je med njimi. Nazaj grede iz Kostanjevice sem šel v jako lepo novo zidano štirirazredno laško ljudsko šolo. Tako šolo bi si želel, in zelo rad bi še poučeval v taki šolski hiši. — Drugi dan sem še ogledoval cerkve in mesto. Ko je moja hčerka dostala izpit, odrinil sem iz Gorice posloviši se od vseh znanih. Sedaj pa zopet doma poučujem ljube otročiče, ter k sklepu le vsem želim in vošim, vsake počitnice potovati v razne kraje, ker tako se vidi mnogo lepega in koristnega, kar se o priliki v šoli more porabiti.

Janez Saje — Št. Jernej.

Z Dolenskega. Z ozirom na „Slovenčev“ novice o izdavanji novega učiteljskega lista Vam kličem: „Dolenski učitelji oklenimo se „Učit. Tovariša“, „Popotnika“ in „Pedagogičnega društva“! Z združenimi močmi lahko veliko dosežemo, razcepljeni pa nič, kajti sloga jači, nesloga tlačí.

—a—

Društven vestnik.

Redni letni občni zbor „Pedagogičnega društva“ v Krškem.* Kakor druga leta tako je tudi letos „Pedagogično društvo“ imelo svoj letni občni zbor meseca vel. srpana t. l. na Krškem. V ta namen se je zbralo učitelstvo krškega okraja v polnem številu. Tudi nekaj gostov iz drazih krajev smo imeli čast videti, n. pr. gg. okrajnega šolskega nadzornika Davorin Sinkoviča z goriškega, nadučitelja lilijškega itd. Iz Krškega sta zborovanje počastila gg.: dr. Mencinger, županov namestnik in vladni zastopnik, okrajni glavar H. Weiglein.

* Slučajno zakasnjeno.

Zbor otvori ob napovedani uri društveni predsednik, šolski nadzornik g. Gabršek, ki vse zbrane s toplimi besedami prav prisrčno pozdravi. Le-ta poroča o društvenem delovanji minolega leta nekako tako-le: „Z veseljem in zadovoljnostjo konstatujem, da je društvo v preteklem letu vrlo napredovalo in marljivo delovalo v prid slovenskemu šolstvu. Z današnjim dnem društvo šteje 195 pravih, 50 podpornih in 1 častnega člana. Udje, ki so že dve leti na dolgu udnino, niso všteti. Ob tej priliki ponavljamo staro prošnjo — oziroma opomnjo, da naj ti društveniki svoj dolg poravnajo, kajti nam je mogoče le potem